

פרשת במדבר תשפ"ד
הלויים נושאים

במדבר פרק א

(א) וַיִּדְבֶר יְקוֹק אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַהֲל לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: (ב) שָׂאוּ אֶת ראשׁ כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם: (ג) מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתֵם אֶתְּהוּ וְאַהֲרֹן: (ד) וְאַתְּכֶם יְהִיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ ראשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא: (ה) וְאַלְהֵם שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרִאשׁוֹן אֶלְיָצוֹר בֶּן שִׁדְיָאוֹר: (ו) לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדַּי: (ז) לֵיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב: (ח) לְיִשְׁשַׁכָּר נַתְנָאֵל בֶּן צוּעָר: (ט) לְזָבוּלֹן אֶלְיָאָב בֶּן חֶלֶן: (י) לְבִנְיָמִן יוֹסֵף אֶלְיָשָׁמֶע בֶּן עֲמִישַׁמֶע בֶּן עֲמִישַׁמֶע לְמִנְשֵׁה גְמִלְיָאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: (יא) לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן גְּדֵעֲנִי: (יב) לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדַּי: (יג) לְאַשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן עֶכְרָן: (יד) לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (טו) לְנִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן עֵינָן: (טז) אֵלֶּה קְרִיאֵי קְרוּאֵי הַעֲדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתֵם רָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: (יז) וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשֵׁמֹת: (יח) וְאֵת כָּל הַעֲדָה הִקְהִילוּ בְּאַהֲל לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּיָדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה לְגִלְגָּלְתֶּם: (יט) כָּאֲשֶׁר צָוָה יְקוֹק אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: פ (כ) וַיְהִי בְּנִי רְאוּבֵן כָּכָר וַיִּשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כא) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רְאוּבֵן שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: פ (כב) לְבִנְיָמִן שְׁמֵעוֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם פְּקֻדֵיו בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כג) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשָּׁים אֶלְף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: פ (כד) לְבִנְיָמִן גַּד תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כה) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גַּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁים: פ (כו) לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כז) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: פ (כח) לְבִנְיָמִן יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כט) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׁשַׁכָּר אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

רש"י **במדבר פרק ד פסוק כ** **ולא יבאו לראות כבלע את הקדש** - לתוך נרתק שלו, כמו שפירשתי למעלה (פסוק ה) בפרשה זו, ופרשו עליו בגד פלוני וכסו אותו במכסה פלוני, ובלוע שלו הוא כסונו: **ולא יבאו לראות כבלע את הקדש** וַיִּתְּיָדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם לְמַעַן יִשְׁכַּח הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרִאשׁוֹן אֶלְיָצוֹר בֶּן שִׁדְיָאוֹר: (א) וְאַתְּכֶם יְהִיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ ראשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא: (ב) וְאַלְהֵם שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרִאשׁוֹן אֶלְיָצוֹר בֶּן שִׁדְיָאוֹר: (ג) לְשִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדַּי: (ד) לֵיהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב: (ה) לְיִשְׁשַׁכָּר נַתְנָאֵל בֶּן צוּעָר: (ו) לְזָבוּלֹן אֶלְיָאָב בֶּן חֶלֶן: (ז) לְבִנְיָמִן יוֹסֵף אֶלְיָשָׁמֶע בֶּן עֲמִישַׁמֶע בֶּן עֲמִישַׁמֶע לְמִנְשֵׁה גְמִלְיָאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: (ח) לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן גְּדֵעֲנִי: (ט) לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עֲמִישַׁדַּי: (י) לְאַשֶׁר פְּגַעִיאֵל בֶּן עֶכְרָן: (יא) לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: (יב) לְנִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן עֵינָן: (יג) אֵלֶּה קְרִיאֵי קְרוּאֵי הַעֲדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתֵם רָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: (יד) וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשֵׁמֹת: (טו) וְאֵת כָּל הַעֲדָה הִקְהִילוּ בְּאַהֲל לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּיָדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה לְגִלְגָּלְתֶּם: (טז) כָּאֲשֶׁר צָוָה יְקוֹק אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: פ (כז) וַיְהִי בְּנִי רְאוּבֵן כָּכָר וַיִּשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (כח) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה רְאוּבֵן שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: פ (כט) לְבִנְיָמִן שְׁמֵעוֹן תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם פְּקֻדֵיו בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלְתֶּם כָּל זָכָר מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (ל) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשָּׁים אֶלְף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: פ (לא) לְבִנְיָמִן גַּד תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (לב) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גַּד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁים: פ (לג) לְבִנְיָמִן יְהוּדָה תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (לד) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: פ (לה) לְבִנְיָמִן יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלְדֹתֵם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבְּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְיַמְעֵלָה כָּל יֵצֵא צָבָא: (לו) פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יִשְׁשַׁכָּר אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁים אֶלְף וְאַרְבַּע מֵאוֹת:

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה לד

והמצוה הל"ד היא שצונו שישאו הכהנים הארון על כתפיהם כשנרצה לשאת אותו ממקום למקום. והוא אמרו יתעלה (נשא ז) כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו. ואף על פי שזה הצווי בא ללויים בעת ההיא אמנם היה זה למיעוט מספר הכהנים בזמן ההוא כי אהרן הוא הראש, אמנם לדורות חייבין במצוה זו הכהנים והם ישאוהו, כמו שהתבאר בספר יהושע ובספר שמואל. וכשצוה דוד לשאת הארון בפעם השנית אמר בדברי הימים (א' טו) וישאו בני הלויים את ארון האלהים כאשר צוה משה בדבר י"י בכתפם במוטות עליהם. וכן כשזכר בדברי הימים חלוקת הכהנים לעשרים וארבעה משמרות ואמר אחר זה (שם כד) אלה פקודתם לעבודתם לבא לבית י"י כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו י"י אלדי ישראל בארו החכמים שהוא רומז להיות עבודת הכהנים לשאת את הארון על הכתף וזה הוא כאשר צוהו י"י אלדי ישראל. ולשון ספרי (נשא) כמשפטם וכי כאשר צוהו י"י אלדי ישראל היכן צוהו ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו. הנה התבאר שמצוה זו מכלל המצוות:

רמב"ן במדבר הקדמה

אחר שביאר תורת הקרבנו' בספר השלישי התחיל עתה לסדר בספר הזה המצוות שנצטוו בענין אהל מועד וכבר הזהיר על טומאת מקדש וקדשיו לדורות. ועתה יגביל את המשכן בהיותו במדבר כאשר הגביל הר סיני בהיות הכבוד שם צוה והזר הקרב יומת כאשר אמר שם כי סקול יסקל וצוה ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו כאשר הזהיר שם פן יהרסו אל ה' לראות וגו' וצוה ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח כאשר אמר שם וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו וגו' והכהני' והעם וגו' והנה צוה איך תהיה משמרת המשכן וכליו ואיך יחנו סביב ויעמוד העם מרחוק והכהנים הנגשים אל ה' איך יתנהגו בו בחנותו ובשאת אותו ומה יעשו במשמרתו והכל מעלה למקדש וכבוד לו כמו שאמרו אינו דומה פלטרין של מלך שיש לו שומרין לפלטרין שאין לו שומרין והספר הזה כולו במצוות שעה שנצטוו בהם בעמדם במדבר ובנסים הנעשים להם לספר כל מעשה ה' אשר עשה עמהם להפליא וספר כי החל לתת אויביהם לפניהם לחרב וצוה איך תחלק הארץ להם ואין בספר הזה מצוות נוהגות לדורות זולתי קצת מצוות ובעניני הקרבנות שהתחיל בהן בספר הכהנים ולא נשלם ביאורן שם והשלימן בספר הזה:

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.